

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519200490
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7519200490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: M. I.E., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XXX, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, o určení, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.01.2019 domáhal, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2011 uzavretá medzi stranami sporu je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami bola dňa 23.11.2011 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi úver vo výške 9.400 €, ktorý mal žalobca splatiť v 120 mesačných splátkach po 159,46 €. Celkovou sumou k zaplateniu bola 19.094,85 €. Poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a mal za to, že zmluva neobsahuje náležitosti predvídané v tomto ustanovení a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázal na rozhodnutia krajským súdom v obdobných veciach.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe namietala procesnú prípustnosť žaloby žalobcu, keďže sa jedná o žalobu podľa ust. § 137 písm. d/ CSP a ide o žalobu o určení právnej skutočnosti, ktorá má vyplývať z osobitného predpisu, avšak žiadna takáto osobitná úprava nie je. Mala za to, že zmluva o splátkovom úvere obsahovala informácie o výške splátky (159,46 €), o počte splátok (120), ako aj o termíne splátok (splatnosť prvej splátky mesačne k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru 15.12.2021). V tomto smere poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018.

4. Žalobca v replike poukázal na prípad Home Credit proti C. K. C 2/15. Zároveň nesúhlasil a v plnej miere poprel, a zotrval na právnom názore, že podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zák. musí zmluva obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Mal za to, že porovnaním právnej úpravy SR a smernice vyvstáva otázka, či národnú legislatívu je možné vykladať eurokonformne (v súlade so smernicou), v zmysle ktorého „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“, resp. či smernici

je možné priznať priamy účinok, a to (nielen) v kontexte záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej Únie vo veci C-42/15. K otázke nepriameho účinku Smernice (eurokonformný výklad zákona) zaujali právne stanovisko všetky krajské sudy, pričom dominantná väčšina vyjadrila názor, že smernicu nie je možné vo veci členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky, istiny, úrokov a iných poplatkov priznať nepriamy účinok, a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa jednalo o výklad contra legem, nakoľko požiadavka zákona je od smernice odlišná a zákonodarca v zákone zakotvil požiadavku prísnejšiu od požiadavky smernice. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru slovenských krajských súdov po prijatí rozsudku C 42 -15. Doplnením zákona č. 483/2001 Z. z. v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1.5.2018 slová „ a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok“ odstraňuje pochybnosti o správnom spôsobe výkladu § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ. Naopak, uvedená legislatívna zmena iba potvrdzuje, že do 1.5.2018 bolo povinnosťou veriteľa splátky spotrebiteľského úveru rozčleniť na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov a úver bez uvedených náležitostí sa musel považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené zotrval na tom, aby bol úver zo zmluvy vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalovaná v duplike zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach, poukázala na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach a mala za to, že žaloba žalobcu je nedôvodná v celom rozsahu.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 27.06.2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní dodatočne ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.06.2019. Dostavila sa žalovaná. Súd tak pojednával v neprítomnosti žalobcu. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že ide o neprípustnú žalobu z dôvodov uvedených v jej písomnom vyjadrení. V druhom rade mala za to, že ide o nedôvodnú žalobu. Žalobca v žalobe len namietal, že splátka nebola rozdelená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná v tomto smere poukázala na svoje písomné podanie ako aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý toto tvrdenie žalobcu vyvracia. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

7. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 23.11.2011 žalovaná ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovaná ako veriteľ poskytla žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 9.400 €, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 120 mesačných splátkach po 159,46 €. Celková čiastka spojená s úverom bola 19.094,85 €, výška úrokovej sadzby 14,90 %. RPMN 17,28 %, priemerná RPMN 12,38 %, jednorazový spracovateľský poplatok 169 €, mesačný poplatok za správu úveru 2,99 €, splatnosť prvej splátky 15.1.2012, dátum konečnej splatnosti úveru na deň 15.12.2021.

9. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 23.11.2011, bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

13. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

19. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

20. Podľa § 137 písm. d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21. Súd sa v prvom rade vysporiadal s námietkou žalovanej, ktorá namietala procesnú prípustnosť žaloby žalobcu, keďže sa jedná o žalobu podľa ust. § 137 písm. d/ CSP a ide o žalobu o určení právnej skutočnosti, ktorá má vyplývať z osobitného predpisu, avšak podľa nej žiadna takáto osobitná úprava nie je. Súd sa s jej námietkami nestotožňuje. Súd podanú žalobu podradil pod ustanovenie § 137 písm. d/ CSP, keďže ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti, kde však možnosť podania tejto žaloby podľa zákona je podmienená osobitnou právnou úpravou, ako správne uviedla aj žalovaná. Takáto osobitná právna úprava je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Prípustnosť tejto žaloby vyplýva z § 137 písm. d/ CSP v spojení s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného od 1.1.2018 a vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná po tomto dátume a zákonodarca nestanovil žiadne prechodné ustanovenia v súvislosti s uvedenou novou právnou úpravou účinnou od 1.1.2018, od jej účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom. Súd preto dospel k záveru, že žaloba žalobcu je prípustná.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanej veci vznikol záväzok žalobcu a žalovanej zo zmluvy o splátkovom úvere, uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak však ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, preto je potrebné posudzovať

záväzkový vzťah podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalovanej žalobcovi poskytnutý úver, ktorý žalobca čerpal (aj čerpá). Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaná mala pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalobcu vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalovanej bol pripravený bez možnosti žalobcov meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalovanej išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

23. Žalobca namietal, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. (správne v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy).

24. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

25. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

26. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju

vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

27. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1.

28. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2011, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 159,46 €, uvedený je počet 120 splátok a určený je aj dátum splatnosti prvej splátky dňa 15.01.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky dňa 15.12.2021, má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona 129/2010 Z. z.

29. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 26 až 31 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

30. Vzhľadom na uvedené súd preto námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ č. 129/2010 Z. z., považoval za nedôvodné.

31. Taktiež súd vykonaným dokazovaním nezistil, či už RPMN alebo výška ročnej úrokovej sadzby boli v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie poskytnutej sumy na základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere. V uzatvorenej zmluve je uvedená úroková sadzba 14,90% p. a., čo je v súlade s priemernými úrokovými sadzbami výške zverejnenými na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytovanými pre spotrebiteľské úvery pre domácnosti nad päť rokov. Podľa súdu tiež výška RPMN bola riadne uvedená a vypočítaná vychádzajúc pri výpočte z poskytnutej výšky úveru, dohodnutou výškou mesačných splátok a počte splátok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

32. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaná bola v konaní plne úspešná, preto žalovaná má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).